

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2016r.

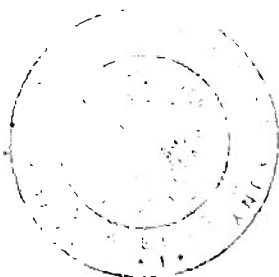
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Sylwester Miziołek
Sędziowie	Sędzia WSA Dorota Chobian Sędzia WSA Jacek Kuza (spr.)
Protokolant	Starszy sekretarz sądowy Katarzyna Tuz-Stando

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2016r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie
na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Osiek
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

- I. **umarza postępowanie sądowe w zakresie dotyczącym zobowiązania do udostępnienia informacji publicznej;**
- II. **stwierdza, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa;**
- III. **zasądza od Gminy Osiek na rzecz Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie kwotę 480 (czterysta osiemdziesiąt) złotych - tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego;**
- IV. **zwraca Stowarzyszeniu Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie kwotę 100 (sto) złotych uiszczoną tytułem wpisu sądowego od skargi.**

Właściwe podpisy na oryginale
Za zgodność z oryginałem
świadczy Starszy Sekretarz Sądowy

Jolanta Dziopa

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie wniosło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Osiek w przedmiocie nierozpatrzenia wniosku z 4 stycznia 2015 r. o udostępnienie informacji publicznej.

W uzasadnieniu strona skarżąca wyjaśniła, że 4 stycznia 2015 r. drogą elektroniczną wystąpiła do ww. organu o udostępnienie i przesłanie na jej adres informacji w zakresie:

- "1. z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2014 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wyłapywania/odławiania bezdomnych zwierząt?
2. z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2014 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom?
3. ilu bezdomnym psom/kotom zapewniono opiekę na koszt gminy w 2014 r.? (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich)
4. jaki był w 2014 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt (wyłapywanie/odławianie, opieka, usługi weterynaryjne, dokarmianie, inne)?".

W punkcie 5 wnioskodawca zażądał "udostępnienia treści i postaci umowy/umów (wraz z załącznikami) o zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom w 2014 r.". Dalej wskazano, że ponieważ w ustawowym terminie organ nie zareagował na wniosek, Stowarzyszenie dwukrotnie w dniach 16 lutego 2015 r. i 9 marca 2015 r. monitowało Gminę w formie elektronicznej. Jednak do dnia złożenia skargi podmiot zobowiązany nie udostępnił żądanej informacji, nie powiadomił wnioskodawcy o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, ani też nie wydał w tym przedmiocie decyzji odmownej.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta i Gminy Osiek wniósł o umorzenie postępowania argumentując, że udzielił żądanej informacji 26 stycznia 2016 r. Jednocześnie organ podał, że zwłoka w udzieleniu informacji publicznej spowodowana była brakiem dokonania jego rejestracji pomimo odczytania, co skutkowało tym, że wniosek nie został przekazany do odpowiedniego pracownika

celem załatwienia. Organ dodał, że wbrew twierdzeniom skarżącego nie otrzymał monitów i zaprzeczył, aby do tej sytuacji doszło na skutek celowego działania urzędu.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.), dalej "p.p.s.a.", kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje między innymi orzekanie w sprawach ze skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania organów określonych w punktach 1 - 4. Uzasadniając rozstrzygnięcie zawarte w punkcie I wyroku wskazać należy, że bezczynność organu ma miejsce wówczas, gdy organ będąc właściwym w sprawie i zobowiązanym do podjęcia czynności, nie podejmuje jej w terminach określonych w art. 35 k.p.a. i w konsekwencji pozostaje w zwłoce. Skarga na bezczynność ma na celu spowodowanie wydania przez organ oczekiwanego aktu lub podjęcia określonej czynności.

Z akt sprawy wynika, że na dzień wniesienia skargi do Sądu (data wpływu do organu – 21 stycznia 2016 r.), wniosek skarżącego Stowarzyszenia z 4 stycznia 2015 r. o udzielenie informacji publicznej w trybie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej, nie został załatwiony przez Burmistrza Miasta i Gminy Osiek co oznacza, że organ ten pozostawał w bezczynności. Tym niemniej rozpatrując skargę na bezczynność Sąd musi rozważyć, czy po jej wniesieniu nie zaszły przesłanki do umorzenia postępowania. W niniejszej sprawie udostępnienie przez organ żądanej informacji po wniesieniu do Sądu skargi na bezczynność powoduje, że zobowiązanie organu do rozpatrzenia wniosku skarżącego Stowarzyszenia z 4 stycznia 2015 r. w określonym terminie stało się bezprzedmiotowe, a postępowanie sądowe w tym przedmiocie należało umorzyć na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 p.p.s.a.

Rozpoznając jednak niniejszą sprawę Sąd dodatkowo miał na uwadze aktualne brzmienie art. 149 p.p.s.a. Zgodnie z tym przepisem sąd, uwzględniając skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organu w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4 albo na przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 4a:

- 1) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności;
- 2) zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa;
- 3) stwierdza, że organ dopuścił się beczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania.

§ 1a. Jednocześnie sąd stwierdza, czy beczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

Mając na uwadze art. 149 § 1a p.p.s.a. stwierdzić należy, że za rażące naruszenie art. 35 k.p.a. można uznać ich oczywiste niezastosowanie lub zastosowanie nieprawidłowe, jak również długotrwałość prowadzenia postępowania, czy też brak jakiejkolwiek aktywności organu (por. wyroki WSA w Warszawie z 11.12.2013 r. sygn. I SAB/Wa 525/13, WSA w Poznaniu z 19.02.2014 r. sygn. IV SAB/Po 126/13, dostępne orzeczenia.nsa.gov.pl). Przy ocenie sądu, czy stwierdzona beczynność miała charakter kwalifikowany, tj. czy była ona rażąca, znaczenie będą miały okoliczności jakie spowodowały zwłokę organu, jego działania w toku rozpoznawania sprawy oraz stopień przekroczenia terminów (por. wyrok WSA w Warszawie z 19.11.13 r. sygn. I SAB/Wa 415/13, dostępny orzeczenia.nsa.gov.pl).

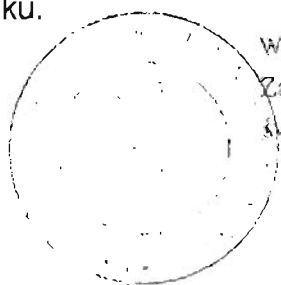
Rozpoznając zatem niniejszą sprawę w zakresie stwierdzenia, czy beczynność postępowania miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, Sąd doszedł do przekonania, że organ dopuścił się rażącego naruszenia prawa, o czym orzeczono na podstawie art. 149 § 1a p.p.s.a. Bezsporne jest, że zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U.2015.2058) udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1 podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (ust. 2).

W niniejszej sprawie organ udzielił odpowiedzi na wniosek z 4 stycznia 2015 r. w dniu 26 stycznia 2016 r. Zatem zestawienie ustawowych terminów załatwiania wniosku o udzielenie informacji publicznej z faktycznym jego załatwieniem pozwala z

łatwością dostrzec rażące naruszenie reguły określonej w art. 13 ust. 1 ww. ustawy, a w konsekwencji także art. 7 i 12 § 1 k.p.a. Podkreślić należy, że organ rażąco naruszył również art. 13 ust. 2 ww. ustawy, gdyż nie powiadomił wnioskodawcy o powodach opóźnienia, nawet wówczas, gdy ten dwukrotnie ponowił swój wniosek o udostępnienie informacji publicznej w dniach 16 lutego 2015 r. i 9 marca 2015 r. Ponadto podane przez organ przyczyny beczynności, nie mogą usprawiedliwić ponad rocznej zwłoki w załatwieniu wniosku, nawet gdyby przyjąć, że organ rzeczywiście nie otrzymał monitów datowanych na 16 lutego 2015 r. i 9 marca 2015 r.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd miał na uwadze art. 201 § 1 p.p.s.a., w myśl którego zwrot kosztów przysługuje skarżącemu od organu także w razie umorzenia postępowania z przyczyny określonej w art. 54 § 3 p.p.s.a. Przepis art. 54 § 3 p.p.s.a. odnosi się zaś do sytuacji, gdy organ którego działanie, beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania zaskarżono, w zakresie swojej właściwości uwzględnił skargę w całości lub w części do dnia rozpoczęcia rozprawy. Na zasądzone koszty składa się wynagrodzenie adwokata w kwocie 480 zł, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

Zgodnie z art. 139 § 2 p.p.s.a. (w brzmieniu obowiązującym od 15 sierpnia 2015 r.), nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej, a także organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, 1138 i 1146) w sprawach własnych dotyczących realizacji zleconego zadania publicznego na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Jak wynika z załączonego przez skarżące Stowarzyszenie wyciągu z Krajowego Rejestru Sądowego ma ono status organizacji pożytku publicznego co oznacza, że nie miało ono obowiązku uiszczania wpisu sądowego od skargi. Dlatego wpis od skargi w kwocie 100 zł został zwrócony jako nienależny na podstawie art. 225 p.p.s.a., o czym orzeczono w punkcie IV wyroku.

Właściwo: pusty na oryginale
Za zgodność z oryginałem
Świadczy starszy Sekretarz Sądowy

Joanna Dziuba